

Til lovforslag nr. L 213. Betænkning afgivet af kommunaludvalget den 29. marts 1985

Betænkning

over

Forslag til lov om forlængelse af overenskomster m.v. inden for den offentlige sygesikring

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til indenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har endvidere modtaget skriftlig henvendelse fra:

Sygesikringens forhandlingsudvalg.

Der er af indenrigsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Henvendelsen samt nogle af udvalgets spørgsmål og indenrigsministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialdemokratiets og socialistiske folkepartis medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* med de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Indenrigsministeren burde efter mindretallets opfattelse trække lovforslaget tilbage, eftersom det er overflødig og i hvert fald på et enkelt punkt virker direkte imod sin hensigt.

Indenrigsministeren skal under alle omstændigheder godkende de overenskomster, der indgås med sygesikringens forhandlingsudvalg og ministeren kunne i den forbindelse påse, at overenskomsterne er i overensstemmelse med regeringens økonomiske mål.

Som påpeget i en skrivelse fra formanden for sygesikringens forhandlingsudvalg vil en gennemførelse af lovforslaget svække udval-

gets forhandlingsposition. I takt med den tekniske udvikling kræver en række af sygesikringens ydelser til speciallægerne en justering – ofte i nedadgående retning. Sådanne forhandlinger er med lovforslagets vedtagelse formålsløse, når speciallægerne honorarer bliver låst fast, idet sygesikringens forhandlingsudvalg herved mister enhver pressionsmulighed over for parterne.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Det er mindretallets opfattelse, at ethvert privat profitmotiv burde fjernes fra sundhedsområdet. Det kræver blandt andet, at de halvliberale ansættelsesformer, der i øjeblikket eksisterer for alment praktiserende læger, speciallæger, tandlæger m.v., afløses af en eller anden form for offentlig ansættelse. Det er efter mindretallets opfattelse en forudsætning for blandt andet en langt stærkere prioritering af det sygdomsforebyggende arbejde. Det sker ikke med nærværende forslag, der mere er et udtryk for, at indenrigsministeren både vil blæse og have sirup i munden. På den ene side vil statsmagten i skikkelse af indenrigsministeren have hånd i hanke med indtjeningen i de halvliberale erhverv inden for sundhedsområdet, men på den anden side vil hun ikke tage skridtet fuldt ud.

Det kommer til at betyde – som fremhævet af sygesikringens forhandlingsudvalg – at ændringer af det faglige indhold på sundhedsområdet som følge af lovforslagets eventuelle vedtagelse vil blive besværliggjort og rimeligvis umuliggjort. Derved har indenrigs-